

Недоступен ни однин перевод.

04.05.2018, шаҳри Душанбе

Мухтарам Муовини Дабири кулли Созмони Милали Муттаҳид!

Мухтарам Дабири кулли Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо!

Мухтарам роҳбарони ҳайатҳо!

Хонумҳо ва ҷанобон!

**Дар оғоз ҳамаи шумо ва ҳаёти ҳамроҳатонро ба диёри бостонии Тоҷикистон
ҳайрамакдам меғӯям.**

**Ҷорабиниҳои имрӯза ба яке аз масъалаҳои доғи рӯз — муқовимат бо терроризм ва
ифротгароӣ бахшида мешавад.**

**Итминон дорам, ки ҳамонши имрӯза барои муҳокимаи ҳамачонибаи масоили марбут
ба мубориза алайҳи ин вабои аср ва таҳияву татбиқи иқдомоту тавсияҳои
муштараки ҳамохангшуда дар ин самт мусоидат хоҳад кард.**

**Мусаллам аст, ки таъмин намудани сулҳу субот ва амнияти пойдори кишварҳо аз
ҷумлаи вазифаҳои калидӣ ва шартҳои муҳимтарини роҳандозиву пешбурди
равандҳои созанда ба хотири рушди устувор дар сатҳи байналмилалӣ ва минтақавӣ
ба ҳисоб меравад.**

Имрӯзо дар гӯшаҳои гуногуни сайёра миллионҳо нафар одамон гирифтори хавфу таҳдид ва оташи ҷангу низоъҳо гардидаанд ва зухуроти терроризму ифротгарой ба хатари бегобарии ҷаҳонӣ табдил ёфта, оқибатҳои ғоҷабзонаро дарозмуддати ҷамъиятиву сиёсӣ ва маънавиро ба бор меорад.

Дар зарфи солҳои охир зиёда аз 100 мамлакати дунё ҳадафи амалҳои ҳаробкоронаи террористон қарор гирифта, бар асари ҳамлаҳои террористӣ садҳо ҳазор нафар аҳолии озоишта ба ҳалокат расидаанд ва миллионҳо нафар макону манзили зисташонро тарк кардаанд.

Зарари ба иқтисодиёти кишварҳо расонидашуда садҳо миллиард долларро ташкил медиҳад.

Танҳо дар қаламрави Афғонистон соли гузашта бар асари ҷангу амалҳои террористӣ беш аз 10 ҳазор нафар аҳолии озоишта зарар дида, тақрибан 4 ҳазор нафар қурбон шудаанд.

Сию ду фоизи қурбонӣ ва 53 фоизи маҷрӯхонро занону кӯдакон ташкил додаанд.

Пӯшида нест, ки дар ҷунин вазъият кишварҳои дунё дар танҳои наметавонанд дар муқовимат бо хавфу таҳдидҳои афзоидаи амниятӣ озоиш қомеъ гарданд ва сулҳу суботро таъмин намојанд.

Аз ин лиҳоз, бо дарназардошти воқеияти мавҷуда, мо дар сатҳи минтақа ва ҷаҳон пурзӯр қардани ҳамкориву шарикиро барои таъмини суботу амнӣ фарогир тавассути андешидани иқдомҳои муштарак дар ҷодаи мубориза бо терроризму ифротгарой ва аз байн бурдани омилҳои дастгирии сиёсӣ, низоми ва молиявии онҳо ҳамчун самти амалии раҳӣ аз ин вартаи хатарнок муҳим арзёбӣ мекунем.

Дар ин раванд, ба андешаи мо, воқуниш ба таҳдидҳои рӯзафзуни терроризм ва ифротгарой бояд бо нақши қалидӣ ва ҳамроҳангсозии Созмони Милли Муттаҳид ва ниҳодҳои дахлдори он фарогир ва амик гардонида шавад.

Стратегияи глобалии Созмони Милали Муттаҳид оид ба мубориза алайҳи терроризм ва конвенсияҳои зиддитеррористии он, катъномаҳои Шӯрои Амният ва Мачмаи Умумӣ бояд асоси муборизаи муштарак бо терроризму ифротгароиро ташкил намоянд.

Мутаассифона, мо имрӯзо шохиди он ҳастем, ки дар ҷаҳон раванди рақобатҳои стратегӣ шиддат гирифта, нишонаҳои дубора доман пахн кардани “ҷанги сард” возеҳ мушоҳида мешаванд.

Чунин воқеият талошҳои яқҷояи ҷомеаи ҷаҳониро дар муқовимат бо ҳатари таҳдидҳои глобалӣ дучанд коста гардонида, ба усули асосҳои бунёдии тартибу низомии ҷаҳонӣ таъсири манфӣ мерасонад.

Дар иртибот ба ин, таъкид карданиам, ки Тоҷикистон дар арсаи мубориза бар зидди терроризму ифротгароӣ, тундгароӣ ва дигар ҳатари таҳдидҳои замони муосир, аз қабилҳои гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир ва силоҳ, ҷинояткорҳои муташаккили фаромиллӣ ва киберҷиноятҳо шарикони табиӣ ҳамаи давлатҳои дунё ва созмонҳои байналмилалӣ мунтақавӣ мебошад.

Дар шароити мураккабу ғурӯзҳои имрӯза мо бояд ҳамкорӣ кунем, на рақобату ҷанҷол.

Барои ноил гаштан ба натиҷаҳои дилхоҳ дар муқовимат бо зухуроти ҳатарҳои замони муосир бояд бар пояи ҳусни эътиқод ҳамдастӣ ва ҳамроҳии зичи ҳадамоту ниҳодҳои амниятӣ кишварҳо ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ба роҳ монда шавад.

Ба ин манзур кишварӣ мо ҳамчун узви фаъоли Созмони Милали Муттаҳид ҷиҳати муборизаи самарбахшӣ муштарак бар зидди ҳатари таҳдидҳои замони муосир пайвасти талош карда, фаъолияти созандаро дар ин самт минбаъд низ густариш хоҳад бахшид.

Тақвияти ҳамкории густурда бо шарикони байналмилалӣ мо яке аз омилҳои муҳими

татбики ҳадафҳое медонем, ки дар Стратегияи миллии мо оид ба мубориза бо терроризм ва ифротгароӣ барои солҳои 2016-2020 ва нақшаи амали он бо 12 ҷанбаи мавзӯӣ дарҷ гардидаанд.

Дар ин росто, Тоҷикистон имрӯз ҳамкориҳои ҳадафмандонаро бо шарикони худ дар ҷаҳорҷӯби созмонҳои минтақавӣ, ба мисли Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил, Созмони Аҳдномаи амниятӣ дастаҷамъӣ ва Созмони ҳамкории Шанхай роҳандозӣ намудааст.

Мо ҷиҳати татбики ҳадафҳои ин ниҳодҳо дар ҷодаи таъмини суботу амният минбаъд низ талош хоҳем кард.

Вобаста ба ин, қобили таъкид аст, ки тайи солҳои охир муносибатҳои байни кишварҳои Осиёи Марказӣ, дар маҷмӯъ, ҳислати рушду тавсеаи навро қасб кардаанд.

Ин, дар наҷбати худ, имкон фароҳам овард, ки кишварҳои минтақа ҳамкориву ҳамохангиҳои самарабахшро дар соҳаи амниятӣ дар сатҳи сифатан наҷ ба роҳ монанд.

Тоҷикистон аз ҷунин раванди рушди робитаҳои миёни кишварҳои Осиёи Марказӣ истиқбол менамояд ва омодагии ҳешро ҷиҳати таҳкиму тавсеаи ҳамкориҳояш дар ин самт бо тамоми кишварҳои ҳамҷавор иброс медорад.

Бояд тазаққур дод, ки баргузор гардидани конфронси имрӯза дар ҳамкорӣ бо Созмони Милали Муттаҳид, Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо, Иттиҳоди Аврупо ва шарикони дигар худ баёнғари омодагии Тоҷикистон барои ҳамкорӣ дар самти мубориза ва пешғирӣ аз таҳдиду ҳатарҳои амниятӣ дар ҳама сатҳу зинаҳо ба шумор меравад.

Ҳозирини ғиромӣ!

Ҷумҳурии Тоҷикистон аввали солҳои 90-уми асри XX – ҳанӯз дар оғози бунёди давлати соҳибхӯиҳои худ ҳадафи амалҳои таҳрибкоронаи террористону ифротгароён бо дастгирии хоҷагони хориҷии онҳо қарор гирифт.

Дар он айём ниҳодҳои терроризми байналмилалӣ ва ифротгароён кишвари моро ба сахнаи озмоиши қудрати марғбори худ ва ҳадафи гаразҳои зиддиинсонӣ табдил дода буданд.

Он замон Тоҷикистон ба ҳамаи он ҳодисаҳои ғочиаборе, ки имрӯзҳо дар Ироқу Сурия, Яману Афғонистон мушоҳида мешаванд, рӯ ба рӯ шуда буд.

Ҳадафу нақшаҳои пасипардагиву гаразҳои саркардаҳои аслии он амалҳои ҳаробиовар ва хоҷагону сарпарастони онҳо, ки аз ғояҳои ифротгарой ва террористӣ сарчашма мегирифтанд, бо роҳи зӯрӣ ва қатлу қуштор ба сари мардум таҳмил қардани фарҳанги бегонаву тафаккури асримиёнагӣ ва дар Тоҷикистон таъсис додани давлати исломӣ буд.

Дар натиҷаи бесарусомониҳо ва ҷанги шаҳрвандии таҳмилӣ садҳо ҳазор нафар шаҳрвандони мо қушта шуда, беш аз як миллион нафар мардуми осоишта беҳонумону фирорӣ гардиданд.

Бо вучуди ин, мо дар асоси имконоти тамаддун ва фарҳанги қадимаи ҳеш тавонистем, ки муқолаҳои васеъро ба роҳ монда, сулҳу субот ва ваҳдати миллиро таъмин кунем.

Ғидоқориву мардонагии ҳалқи тоҷик дар ҳимояи марзу бум ва арзишҳои фарҳангу тамаддуни қадимаи ҳеш, иродаи қавии мардуми мо ба сулҳу субот ва созандагиву бунёдқорӣ боис гардид, ки пеши роҳи амалҳои террористону ифротгароёни дохиливу хориҷӣ дар кишвари тозаистиклоли мо гирифта шавад.

Бо таъя ба таҷрибаи сулҳофарии худ мо баробари муборизаи беамон бар зидди терроризму ифротгарой тарзу усули ҳалли осоиштаи муноқишаву низоъҳои замони

муосирро дар чаҳорҷӯби меъёрҳои аз ҷониби ҷомеаи байналмилалӣ эътирофгардида
котеона ҷонибдорӣ мекунем.

Дӯстони гиромӣ!

Таърих ва таҷрибаи талхи бисёр кишварҳои олам, аз ҷумла Тоҷикистон гувоҳ аст, ки дар
мубориза бо қувваҳои бадхоҳи ҷаҳонӣ ва таҳдидҳои глобалӣ танҳо бо роҳи ҳамкорӣ ва
фаъолияти муштарак метавон пирӯз гардид.

Вале боиси таассуф аст, ки то ба ҳол аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ мавқеъгирии ягона
нисбат ба мафҳумҳои терроризм ва экстремизм ба назар намерасад.

Ба ақидаи мо, муборизаи самарабахш алайҳи терроризму ифротгарой ва тундгароии
хушунатангез ба ҳеҷ вачҳ сиёсати “меъёрҳои дугона”-ро намерасад.

Баръакс, ҷунин мавқеъгирӣ боиси тавсеаи ҷугрофияи ҳатари таҳдидҳои ҳатарбори
мазкур дар шакли усулҳои пешгӯинашаванда ва боз ҳам дахшатнок мегардад.

Зеро терроризму ифротгарой на сарҳадро эътироф мекунад на давлатро.

Ҳамин аст, ки имрӯзҳо гурӯҳҳои террористиву ифротӣ бо созишҳои диниву миллатгарои
тундрав ва дигар ниҳодҳои ҷиноятӣ ба ҳам омада, дар манотиқи гуногуни ҷаҳон хушунату
зӯроварӣ, хунрезиву низоъҳои диниву мазаҳӣ, наҷодӣ ва ҳатто бархӯрди тамаддунхоро
барангехтаанд.

Дар ин замина он ҳам боиси нигаронии амик аст, ки террористон ва ифротгароён бо

сӯиистифода аз номи поки дини ислом ба пахншавии афкори исломситезӣ ва бадбинии мусулмонон мусоидат менамоянд.

Ба ин тарик бадном кардани дини мубини ислом, ки имрӯз пайравонаш зиёда аз якуним миллиард аҳолии кураи заминро ташкил медиҳанд дар рушди ҷаҳони мутамаддин сахми арзанда доранд, метавонад оқибатҳои хатарзоро ба бор орад.

Зимнан, барои гирифтани пеши роҳи исломситезӣ моро зарур аст, ки ҷаҳони ғайримод, таҳаммулгарӣ ва ҳамдигарфаҳмиро миёни ҷомеа ва тамаддунҳо тавсеа бахшем, ки ин, дар навбати худ, имкониятҳои моро дар муқовимат бар зидди хатару таҳдидҳои муосир бештар месозад.

Дар ин робита, ман борҳо таъкид намудаам ва ҳоло бори дигар иброз менамоям, ки террористу ифротгаро ватану миллат ва дину мазаҳаб надорад.

Террорист — террорист аст ва ӯ ҳеҷ гоҳ “худӣ” ё “беғона” ва ё “таҳаммулгарову” “тундгаро” буда наметавонад.

Хусусияти глобалии хатарҳои терроризм ва ифротгарӣ ҷиддан тақозо менамояд, ки нисбат ба ин ду мафҳум маъқула ва маъёрҳои ягонаву умумӣ таҳия ва қабул карда шаванд.

Ҳозирини муҳтарам!

Имрӯзҳо бар асари ноамниҳо дар нуқтаҳои гуногуни олам таҳдидҳои амниятӣ ба минтақаи мо низ рӯ ба афзоиш мебошанд.

Кишвари мо, бинобар мавқеи ҷуғрофӣ худ, дар марзи аввали муқовимат бо таҳдиду хатарҳои муосир қарор дорад.

Ба ҳама маълум аст, ки таъмини сулҳу субот дар Осиёи Марказӣ бо вазъи амниятӣ дар Афғонистон робитаи нугааста дорад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо Афғонистон сарҳади тӯлонӣ (зиёда аз 1400 километр) дорад, нисбат ба вазъияти кунунӣ дар ин кишвари дӯсту ҳамсоя, аз ҷумла дар минтақаҳои шимолӣ он бетафовут буда наметавонад.

Мо ҳанӯз дар солҳои навадуми асри гузашта бо истифода аз минбари созмонҳои байналмилалӣ минтақавӣ, аз ҷумла Созмони Милалӣ Муттаҳид, зарурати ҳалли бетаъҳири мушкилоти кишвари ҳамсоямон — Афғонистонро батақрор таъкид мекардем.

Мутаассифона, дар суҳбатҳои хосса баъзе сиёсатмадорони сатҳи баланд мегуфтанд, ки ин мушкилоти шумо ва минтақа аст, на мушкилоти мо.

Илова бар ин, чунин мешумориданд, ки сабабҳои пайдо шудани ин мушкилот рақобатҳои носолими қавмӣ-этникии дар минтақа аст.

Лекин вақт нишон дод, ки ҳама он хушдорҳои мо воқеӣ будаанд ва натиҷаи беэътиноии сиёсӣ, ки мушкилоти онвақта имрӯз ба ҳатари таҳдидҳои глобалӣ табдил ёфтанд.

Танҳо баъди амалҳои террористии дахшатовари 11 сентябри соли 2001 дар Ню-Йорк кишварҳои олам ҷиддияти масъаларо дарк намуда, таваҷҷуҳи худро ба он равона намуданд.

Аммо ин падидаи номатлуб, аллакай, ҳислати ҷаҳонӣ қасб намуда, пеши роҳи онро гирифтани ҳама мушкил шуд.

Далели ин гуфтаҳо он аст, ки агар солҳои қаблӣ дар Афғонистон дар қатори ҷангҷӯёни ҳаракати “Толибон” намоёндагонӣ ҳамагӣ 15 кишвар мушоҳида мешуданд, ҳоло дар сафҳои созмони ба ном “Давлати исломӣ” ва дигар гурӯҳҳои террористӣ ҷангидани шаҳрвандони зиёда аз 100 давлат таъйид шудааст.

Аз рӯи маълумоти дастрас шумораи ҷангҷӯёни гурӯҳҳои террористӣ, ки дар Ироқу Сурия ҷойгир буданд, то 100 ҳазор нафар мерасид.

Дар натиҷаи амалиётҳои зиддитеррористӣ як қисми онҳо нобуд қарда шуданд.

Дар ин робита, суоле ба миён меояд, ки боқимондаи онҳо ҳоло дар қучо қарор доранд? Ва бо қадом кишвару созмонҳо робита доранд?

Боиси нигаронист, ки як қисми онҳо аллақай ба кишварҳои худ баргаштаанд ё ин ки дар роҳи бозгашт ба ватанашон қарор доранд ва метавонанд ба кишварҳои худ ҳатар эҷод кунанд.

Мо аллақай шохиди он будем, ки ҳатто гурӯҳҳои хурди террористӣ тавонистанд дар як қатор кишварҳои аврупоӣ даст ба амалҳои террористӣ зада, сабабгори ҳалокати одамон ва нооромии вазъ шаванд.

Мавриди таъкид аст, ки баъди амалиётҳои зиддитеррористӣ дар Сурия ва Ироқ аъзои гурӯҳҳои алоҳидаи экстремистиву террористӣ ба давлати Афғонистон омада, қаламрави онро ба майдони ҳарбу зарби терроризми байналмилалӣ табдил додаанд.

Вусъатёбии фаъолияти ҷунин гурӯҳҳои террористиву тундгаро, аз қабилӣ созмони ба ном “Давлати исломӣ”, “Ал-Қоида”, “Толибон” ва монанди инҳо илова ба гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир дар ин кишвар, аз ҷумла дар минтақаҳои бо Тоҷикистон ҳаммарзи он боиси нигаронии амики мо гардидааст.

Тоҷикистон саъю талошҳои ҷомеаи ҷаҳониро ҷиҳати ҳалли ғасли ғароғири қазияи Афғонистон ҷонибдорӣ менамояд.

Мо расонидани кумакҳои саривақтиро ба мардуми Афғонистон, бахусус, дар давраи даҳсолаи гузариш дар Афғонистон (солҳои 2015-2024) дар ҷаҳорҷӯи ҳама гуна муқоламаву ҳамоишҳои мавҷуда амри муҳим меҳисобем.

Мо ҷунин мешуморем, ки кумак ба рушди иқтисодиву иҷтимоии Афғонистон яке аз роҳҳои самарабахши истиқрори сулҳу субот дар ин кишвар мебошад.

Аз ин рӯ, аз ҷомеаи ҷаҳонӣ даъват ба амал меорем, ки ҷиҳати дастгирии Афғонистон дар ин раванд ва бо ҳамин роҳ беҳтар намудани вазъи амниятии ин кишвар кумакҳои амалии ҳудро афзоиш диҳад.

Дар ин иртибот, бори дигар таъкид месозам, ки пирӯзӣ бар терроризму ифротгароӣ танҳо бо роҳи низомӣ ғайриимкон мебошад.

Дар ин раванд дар мадди назари доимӣ нигоҳ доштани ҷанбаҳои иҷтимоии афзоиши ин зухурот зарур доништа мешавад.

Ҷақру қамбизоатӣ, бекорӣ, сатҳи пасти саводноқӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли аз ҷумлаи омилҳои мебошанд, ки одамонро водор менамоянд, то дар ҷустуҷӯи адолати иҷтимоӣ ба ғояҳои зӯроварӣ рӯ оранд.

Зимнан, тақозои замон аст, ки давлатҳои пешрафта ба кишварҳои ниёзманд доир ба расонидани кумаки зарурии иқтисодиву молиявӣ ва технологӣ дар доираи барномаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ низ таваҷҷуҳи бештар зоҳир намоянд.

Меҳмонони гиромӣ!

Яке аз омилҳои густариш ёфтани ифротгарӣ ва терроризм ин аз ҷониби ташкилотҳои террористӣ васеъ истифода гардидани технологияҳои муосири иттилоотӣ, бахусус, шабакаи интернет бо мақсади пешбурди ташвиқоти экстремистӣ, ба сафҳои худ ҷалб намудани аъзои нав, омода ва роҳбарӣ намудан ба амалҳои ҳаробкоронаи онҳо махсуб меёбад.

Аз ин лиҳоз, тақвияти ҳамкории байналмилалӣ ва минтақавӣ, аз ҷумла мубодилаи иттилоот дар бораи тарзу усулҳои муассири пайгирӣ намудани ҷунин сомонҳо, аз шабакаи интернет ҳориҷ намудани онҳо ва расонидани кумаки байниҳамдигарӣ дар ин самт шартҳои муҳими қомеъӣ дар мубориза бо кибертерроризм мебошад.

Гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир, ки яке аз сарчашмаҳои асосии маблағгузори терроризму ифротгарӣ махсуб меёбад, аз ҷумлаи мушкilotи умдаи ҷаҳонӣ ба шумор меравад.

Мубориза алайҳи он аз ҷониби қомеаи байналмилалӣ андешидани ҷораҳои бетаъхир ва роҳандозии тадбирҳои муштаракро бо истифода аз тамоми роҳу воситаҳо талаб менамояд.

Тақвияти ҳамроҳангӣ ва расонидани кумак ба кишварҳое, ки дар сари роҳи маводи муҳаддир қарор доранд, амри зарурӣ ва тақозои замон аст.

Тоҷикистон бо дарки амики ин ҳатари глобалӣ тайи солҳои тӯлонӣ тамоми кӯшиши ҳудро ба мубориза алайҳи гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир равона мекунад.

Дар давраи пас аз соли 1994 то имрӯз аз тарафи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва сохторҳои низомии кишвар беш аз 120 тонна маводи нашъаовар мусодира гардидааст.

Ҷумҳурии Тоҷикистон Стратегияи миллии мубориза бар зидди гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддирро таҳия ва қабул намудааст, ки хусусияти пешгирикунанда дошта, барномаи амал ва самтҳои ҳамкории дар заминаи муносиботи дӯшонӣ, минтақавӣ ва бисёрҷониба дар бар мегирад.

Стратегияи мазкур, бо дарназардошти ҳамбастагии зичи гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир бо терроризму ифротгарӣ ва тундгарӣ, дар айни замон ба бартараф намудани омилҳои ин зухурот дар ҷомеа равона шудааст.

Мухтарам роҳбарони ҳайатиҳои иштирокдори конфронс!

Ҳозирини ғиромӣ!

Дар фарҷоми андешаҳои ҳеш меҳонам бори дигар таърифи шуморо ба Тоҷикистон ҳайрамақдам гуфта, идомаи бобарори барномаи қориатонро орзу намоям.

Ба ширкаткунандагони ҳамоиши имрӯза дар муҳоқимарониҳо ва баррасии мавзӯҳои мавриди назар муваффақият меҳонам.

Итминон дорам, ки натиҷаҳои конфронси имрӯзаи мо ҷихати вуҷъати тоза бахшидан ба ҳамкории дар самти муборизаи муштарак бо терроризму ифротгарӣ ва расидан ба ҷаҳони озод аз ин зухуроти ҳатарноки аср мусоидат хоҳанд кард.

Аз таваҷҷуҳатон сипосгузорам.